

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Posta vagy Pécsett hához küldve:
EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr.
FÉL ÉVRE 2 „ 50 „
NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
EGYEN SZÁM 10 kr.
* Megjelenik minden szombaton.
Egyes számok kaphatók
Weidinger Nándor könyvtár.
(Széchenyi-ter.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:
Egy öt hasábpod petitor egy-
szert megjelensért 6 kr.,
3-szorított 5 kr., 10-szerért
4 kr. fizetendő.
Minden hirdetés után 30 kr.
bélyegdíj fizetendő.
A nyitási 1 pélt sora 10 kr.
A hirdetés díj előre fizetendő.

Szerkesztőség:
János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖSZL JÁNOS úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadóhivatal:
János-utca 8-ik szám.

✍ Hírlapok vissza nem adatnak ✍

A t. vármegye.

Baranyavármegye köztörvényhatósága hétfőn délelőtt évnegyedes rendes közgyűlésre gyűlt össze a vármegyeház ódon olajtestményekkel díszített tanácskozási termében. A tárgyszorokat sok mindent tartalmazott, de vajmi keveset olyant, mely nemcsak egyeseket, vagy egyes községeket, hanem a nagyközönséget is érdekelte volna. Nem is fogjuk a közgyűlés lefolyását részletesen ismertetni, hanem csak azokat a tárgyakat és vitákat említtük föl, melyek a közérdeklőség jelegével bírnak.

Kardos Kálmán főispán rövid bevezető beszédrel nyitja meg a gyűlést, melyben megemlékezik a közigazgatás menetéről s a tapasztalt jó rend fölött elismerésnek ad kifejezést; bejelenti egyuttal, hogy két esetben kénytelen volt fölfüggesztési jogával élni és vizsgálattal tartani. Mind a két vizsgálat eredménye az illetőknek hivataluktól való fölmentését vonta maga után. Végül kéri a megye közönségét, hogy bármi bajában forduljon panaszával egész bizalommal hozzá, biztossíthatja, hogy ha a panasz alapos és okadott: az igazságnak érvényt fog szerzeni. Szavait lelkes éljenzés követte.

Következett az alispáni jelentés, mely egészben véve szintén bír közérdeklőséggel, részleteiben azonban már jóformán ismertek a nagyközönség előtt. Az alispáni jelentés szerint a gazdasági viszonyok sokkal kedvezőbbekké váltak, mint a tavasszal remélhető volt. Jó kézpép termés jutalmazta a munkás nép fáradságát. Bor sok termelt. Az árak is javultak; legutóbb azonban ismét hanyatlás mutatkozott. Elemi csapás nem jelentetett be. A közbiztonság jelentékenyen nem zavartatott meg. Tüzeset 35 merült föl. 11 gyujtogatás. 4 villám-csapás, 5 gondatlanság következménye; a többi tüzeset keletkezése ismeretlen okból történt. A közegészségi állapot elég kedvező volt. A községk rendesen folytak be; rendkívüli intézkedés nem vált szükségessé. A miniszter azon rendeltetésre, hogy minden községben rendszeres tisztviselés szervezessék, csak annyit jegyez meg az alispán

jelentésében, hogy kívánatos lenne. — Tudomásul vétetett.
Olvastattott Csáky Albin gróf valóság- és közoktatásiügyi miniszter kineveztetéséről szóló levele. Szintén tudomásul vétetett.

A segédjegyzői állások jövőbeni betöltésének szabályozására hozott közgyűlési határozatot jóváhagyta a miniszterium. A betegség vagy szellemi fogyatkozás folytán munkaképessé vált megyei tisztviselő, segéd és kezelő személyzettel követendő eljárás módzaitáról szóló szabályrendelet tárgyában az adatok előző uton befognak szerzetetni s kérelem intézetik a miniszteriumhoz, hogy a terminust egy évvel meghosszabbítsa. A szabályrendelet kidolgozására szűkebb körű bizottság küldetett ki.

Nem érdektelen Nagy-Harsány község vásárszerzési esete. A község ugyanis ezeregyhárom forintot adott ki a vásár-tartás engedélyezéséért. A miniszter megalkotta a nagy kiadás és vizsgálat rendeltetését el. Kitért aztán, hogy a község Bocz miniszteri kiküldöttnek ajándékba adta a nagy összeget. A miniszter elrendelte, hogy az illető eluljárók tartoznak megtéríteni az elajándékozott pénzt.

Olvastattott a vármegye jövő évi költségvetése. Csekély változással marad a régi. A 3. czímnél, a szolgálmezelyet melléklajrulékkaira 243 frrtal több irányoztattik elő. A többletet az okozza, hogy jövőre új köpönyegeket kell beszerezni. Az 5. czímnél járási, közigazgatási fogházakra 100 frrtal kevesebb. A 8. czímnél 225 frr megkarakítás mutatkozik. A 12. czímnél 137 frr megkarakítás van fölvéve. Az összes bevétel 93.761 frr 9 krban irányoztattott elő. Ugyanennyi a kiadás. A költségelírozványt egész terjedelmében elfogadja a megye hatósága. Szily László biz. tag föláll s azt mondja, hogy a jövő évben új ciklus lép életbe. A közigazgatás fejlődik az igények is nagyobbodnak; több mint bizonyos, hogy újabb állások szervezése is válik szükségessé. Utasítandó volna tehát az állandó választmány, hogy a jövő évi költségvetést követő új költségelírozványt megkésztésénél legyenek erre tekintettel s a költségvetést már a júliusi közgyűlés elé terjesszék be, hogy

legyen elegendő idő annak megvitatására s fölterjesztésére. Általános helyesléssel fogadtattott a fölszólalás.

Mágocs község kérelmet terjesztett a megye hatóságához, hogy a szolgabiroisági szék helyét tenné át Sásdról, Baranya-Mágocsra. A kérelem elejtetett, mégis azon megjegyzéssel, hogy az újabb megyei szervezéseknél figyelembe fog vétetni.

Olvastattott Siklós nagyközség által a siklósi-trinitást ut ügyében hozott határozat ellen beadott felelkezés. Simonffy János biz. tag a községi törvényből kimagyarázani igyekszik, miszerint a gyűlés, melyből a határozat eredt, törvényes volt, tehát a határozatot feloldani nem lehet. A határozatot a felfolyamodás ellenére helyben hagyatni indítványozza. Németh Lipót nem fogadja el a törvénynek Simonffy szerinti értelmezését. Az ellenkezőt állítja s kéri az állandó választmány javaslatát elfogadni. Grész szerint a felfolyamodás személyeskedésből eredő bosszantás; nem egyéb. Szily, dr. Czirer és Szivér fölszólalásai után szavazásra került a sor és 1 szótöbbséggel az állandó választmány javaslata fogadtattott el, még pedig olyképen, hogy Németh Lipót kétszer is fölnyujtotta a kezét s az egy szavazat kettőnek vétetett. Így győztek Simonffy fölött.

Karancs község önálló jelezőség alakulása helyben hagyatott.

Következett Simonffy János indítványa a megyei fegyvertartási szabályzat hatályon kívül helyezéséért. Hát biz ez a tárgy helyt port vert. Simonffyának abban tökéletes igaza van, hogy nincs joga a megyének a fegyverengedélyezés szabályrendeletét, mely a kormány által jóvá sem hagyatott, fenntartani, az ezen szabály értelmenben engedélylvel nem bír polgároktól a fegyvert egyszerűen elkoboztatni, mert ez zsarnokság s szabad államban, hol a polgárok alkotmányos életet élnek, ott meg nem tirthető, mert sérti a szabadság eszméjét és sérti a tulajdon jogot. Tökéletesen igaz, azonban az is tagadhatatlan, hogy, ha zsarnokságból, ha törvényen kívül tartották fenn azt a szokást, hogy minden gazembernek nem adtak fegyvert, hanem megvölógtatták, hogy kinek adjanak s ha akadt, a ki engedelem nélkül

is tartott fegyvert s ettől minden tektória nélkül elvették a fegyvert s talán a hátához is verték: nagyon jól tették. Sokat és sokan beszélték e tárgyról, végre Simonffy azon póttindítványa, hogy ám alkotassék új szabályrendelet s terjesztessék föl jóváhagyás végett — el lön fogadva; az indítvány azon része, hogy a jelenleg fönlálló szabályzat helyettesessék azonnal hatályon kívül, elejtetett. Simonffy intenciója, miszerint a törvény tisztelbetlen tartassék s törvény ellenes dolgok ne merülhessenek föl: helyeseltethető és dicséretre méltó. Az ily indítványok csak az adminisztráció javára szolgálnak.

Több kevésbé nevezetes ügy elintézésé után a gyűlés d. u. 1 és 1/2 óra- kor véget ért.

Szellemi élet a vidéken.

Általános az a nézet, hogy a kulturai haladás az országban általában azért oly lassu, mert szellemi élet a vidéken vagy semmi sincs, vagy igen kevés van. Van ebben a mondásban sok igazság. A tudomány, művészet irdalom központja a főváros; all ez a mi fővárosunkról sokkal nagyobb mértékben mint bármely más fővárosról.

Minden nevezetesebb szellemi mozgalom a fővárosból indul ki, s mig a fővárosi otthon tizhelyenél élvezi, a vidéki ember csak értesül róla.

Jó színházak, nyilvános könyvtárak, ezernyi latni és tapasztalni való, népszert, tudományos felolvasások, az országgyűlési tárgyalások eleve, mozgalmas képe, ez mind megannyi tényezőjét képezi a fővárosnak a szellemi életnek, ennek folytán a haladásnak. Mi vidékiek mindezt nélkülőzöttük s csak az újságokra vagyunk utalva, melyekből nem ritkán a történet mozzanatoknak nem éppen valódi képével ismerkedünk meg.

A főváros polgárságának lépten-nyomon alkalma nyílik a szellemileg nemes szórakozásra, mely mellett számos oly részlettel, oly kérdésekkel és tudnivaló dolgokkal ismerkedik meg, melyeket oly keves lemes módon sem könyvekben, sem újságokból elsajátítani nem lehet.

A mi szellemi élvezetünk egy-egy hangversenyben tetőzik, mely annál kevésbé elégíthet ki teljesen, mert az is nagy ritkaság, s az ily élvezet iránti érzék e miatt valami nagy mértékben nincs is. A színházi élvezetben, melyet vándortársulatok nyujtanak, nincs sok közönet.

Marad még az egyleti élet, melyen alkalunk van egymással érintkezni, s a nyilvános helyeken való rendszeres összejöve-

tel, melyen vagy szórakoztató játékkal töltjük szabad időnket, vagy újságokat olvasunk, vagy pedig mikor annak épen ideje és alkalma van, politikai eszmecsereét folytatunk.

Elfoglattanul itélve bizony nagyon szegényes eredmény ez; de hát bármint csűrjük, csavarjuk a doigt, egyebet sem hozunk ki, s összes szellemi élvezetünk jóformán azokra a mulatságokra redukálódik, melyek a téli évadokon át az egyik vagy másik egylet részéről a jótékonyosság érdekében rendeztetnek. S ez nemcsak nálunk van így, hanem hazánk legtöbb vidéki városában, a hol hiába iparkodnak utjat városi annak a szellemi mekkoségnek, mely teljesen lehetetlennek teszi, hogy a vidéken is, legalább a vidék nagyobb, intelligens elemeivel bíró városában élterős szellemi központok keletkezzenek.

Már próbálgattak, megkísérlették; nem igen sikerült, vagy egészen más lett belőle, mint a mit szándékoztak. Van egy pár város ugyan hazánkban a hol vagy régészeti, vagy történelmi társulat van; van város, a hol muzeum létezik, s talán itt-ott a nagyobb községekben is mutatkozik némi érdeklődés az ily szellemi mozglm iránt: de oly város, a mely mozgalmas szellemi életével gőczpontját képezné egy nagyobb vidéknek, s újszólvaan értelmi bélyegét östné erre, kevés van, vagy talán nincs is. S így megmaradnak ezek a városok mind a szó szorosában értelmében téli provincziának, szűk látkörrel, kevés esztrelvalósággal s kicsinyes felteggással, a köznap dolgak és bajok közepette.

A törekvés mindig eredménytelen is fog maradni, a mig egyoldalú lesz, s az összes erre hivatott tényezőket egyetértőleg nem működnek közre. Mert a baj oka csak részben tekszik, kölső körülményekben inkább a vidéki társadalmak egy nagy hibájában. Abban ugyanis, hogy a főváros szellemi mozgalmairól többnyire hamisan értstelven a lapok utján, igényeink nagyobbak, mint tehetségeink, törekvéseink már ebben is akadályra találunk, s azután rendszeren azt, a mi szerényen, hangzatos követeles és reklám nélkül lép föl, kicsinyeltük, semmibe se vesszük. Innen van az is, hogy nem annyira csendesen élvezni, mint zajosnan mulatni akarunk. A ki ezt az íteletet általában a vidékre nézve szigorúnak találja, az vonja le egyszerűen egy esztendő szellemi élvezetnek resüméját a vidéken — és nekünk fog igazat adni.

Ezzel korántsem azt akarunk mondani, hogy a magasabb szellemi érdeklődés a vidéken egyáltalán hiányzik, — korántsem. Van elegendő mindenütt; de részint sporadikus jelenségek, s még nem hatotta át az egész társadalmat, részint pedig az a körülmény gátolja az utóbbit, hogy a kik e magasabb szellemi érdeklődéssel bírnak, ezt másokban is felkeltetni, vagy nem akarják, vagy nem tartják magukat rea hivatottaknak.

— S mindazt beírja a levélbe, amit mondasz neki?

— Mindent a hogy van. Néha-néha el is felejt egyet-mást. Egy izben leányomnak három dollárt küldtem a faluba cipőre s ezt nem írta a levélbe. Minthogy a pénz senki számára sem volt írva a levélben, anyósom vette magához, leányom helyett, de apósom klopota a bőröndből és elitta a pálinka-mérekéskén. Más alkalommal szövetet is küldtem leányomnak, szoknyára.

— Nos?

— Ez a derék író elfelejtette megírni, hogy kinek s ott a faluban az anyós és idősebb leánya kötényeket csináltak maguknak szövetből s Fánikám elcsesett tőle...

— Istenkém, te, ő mester a levélírában. Mind az, amit leír, rendben van, egészen rendben. Csak az a hiba, hogy sohasem végez be egy levelet sem.

— Miért?

— A mellék-asztalkánál leissza magát s bettük helyett förlites girbe-görbe volalakat csinál s e mellett ezt mondogatja: ha megtanították volna, akkor most derék író lennék...

— Nos aztán mi történik a levelelkel?

— Azokat csak úgy, bevégzetlenül küldjük el. Ott a faluban már ismerik azokat; mihelyt megérkeznek a girbe-gurba volalak, ez azt jelenti hogy a Sándor sógor irt.

— S elolvassa valaki nálatok ezeket a leveleket?

— A faluban?

— Igen.

— Van ott nálunk egy irástudó a katonaságnál... Ez jól is tud olvasni...

T Á R C Z A.

Erdei dal.*)

Naplementkor szép az erdő, Zöld éjjele fénytől árad, Éled s jászlik benne minden, Ozslik-foszlik, tűn a bánat. Hátalatt sziv ujongása, Száll az égbe mint a pára.

Langyos szellő a madárdalt Vieszi távol mezeségre, Vigasztal viz a bákodónak Kibélésbe és szivbe. Hátalatt sziv ujongása, Száll az égbe mint a pára.

Csörtet az őz, riad a nyúl, Csépig a kis madárkók, Fő, fa, virág, minden éled, Élveszi az isteni jót. Hála felt sziv ujongása, Száll az égbe mint a pára.

Ozary Árpád.

Édes anyámnak.

(1888. okt. 15.)

Még mint kicsiny gyermeknek is Kedves volt e nap nekem, Mosolygva mondottam el Élődet üdvözlötem. S hogy elmondtam; megcsókolált S szemedben köny reggett. Átérzsi bár nem tudtam — Kedves volt e jelenet.

— Gyermek vagyok, van jó anyám, S apa, mert van gyermekem. Nem csak tudom, de érzem; Mi vagy jó anyám nekem.

*) Szerzőnek „Az erdő tündéré” ezimű színművéből.

Az ami a nap a földnek. Vagy... Oh csalfa képezel! Tudom, érzem mi vagy nekem S kimondanom nem lehet!

— Sötét éj van, itt virrasztok Kis gyermekem ágyánál, Ugy-e te is én érettem Sok éjct átvirrasztál!

Hány álmában éjt elhőtél, Hányszor könyezett szemed! Mennyi gondot, aggodalmat Okozhattam én nekéd!

A mig végre fölneveltél S anyai szárnád alól Kibocsájtál a világba, A hol anyyi rossz honol.

Azért ott is folyton kísért, El nem hagyott őrszemed, Hogy a hullámzó tengeren Baj ne érje gyermeked!

S hogy fészket rakni akartam;

— Minden ember csúlja ez! — Ügyeltél, hogy közel legyen Az anyai fészkekhez.

Hogy szemelédhez gyermekednek Boldogságát, örömét, Vele útról, s ha kell, anyhitet Sors útatóe szívsebét.

— Mondd, mindezt névnapodon Mivel üdvözöljelek?

Szav-érzelmeimhez méltó Kifejezést hol lelek?..

Férfj, apa és gyermek vagyok!

— Boldogító érzelm!

Oh! ezt csak érezni lehet. Toll letrni kép telen!

Egy óhajom van még csupán!

Ezt adjátok meg Egék; Hogy ha bár férfi vagyok is, Mindvégig gyermek legyek!

— Szivből üdvözöl gyermekeid És mivel más nem vihet Emléket a névtűnpre; Legyen eme vers tied!

Somsiak Sándor.

Mikor levélíró voltam.

— Csechov Sándor után oroszról. —

Örzsé asszony lépet egy napon szobamba a Kosztromszki kormányzószágból.

— Uram, szólt, valamir kérem önt. — Irjon nekem levelet a faluba, én majd tollba mondom, ön pedig becsmagolja.

— Hogyan csomagoljam be?

— Nos, a papirosba.

— Jó.

— Asztalhoz ültem, tollat vettem a kezembé. Örzsé asszony közelebb lépet és mélyen sóhajtott.

— Most irjon ön, uram.

— Beszélj hát.

— Mi volna itt beszélni való; írja ön úgy a hogy van.

— De mit írjak hát?

— Ah, mindent; először is üdvölet, ami a választ illeti s azt is, hogy az idősb sógorasszony nem a bőröndben jó hozzáam, és küldök három rubelt s Julianna nagyéninek üdvöletemet és hogy vagy Julianna, megborjázott-e már a tehén vagy nem? Szükséges volna, már rég itt az ideje... Bika borja-e vagy tehén-borja? Ucsémre vonatkozólag pedig írja meg, hogy nálam volt, de nem mondtott semmit..

A kender vagyis a cetrna...

— Várj Örzsé, ne mindent egyszerre, sorban egymás után kell írni.

— Kinek írjak?

— Mindenkinek. Katalin sógorasszony- nak üdvöletet, el ne felelde. Onnan Pétervárra utaztam — kis malacra volt neki; most ez már jókora sertés lehet. S én most Pétervárott vagyok, szép város... Mi az, uram, mért nem ír ön?

— Hogyan írhaték galambom, ha

Az iparos tanoncok oktatásáról.

A pécsi ipar és kereskedelmi iskolai bizottságnak egy város tanácsához intézett felirata érkezett pár héttel ez előtt hozzáunk, de az akkori elfoglaltság közepette és térsége miatt nem adhattuk. A bizottság abban három évi tapasztalatait feltárja, reá mutat a hiányokra, megjelöli az utat, hol és mikép volna az intézmény orvosolható, de ezen bizottságnak utolsó üléséből azon tapasztalatot merítettük, hogy azok egyike sem orvosoltatott és valljuk meg őszintén azt orvosolni nem is akarja senki. Nem képzhetjük el azt, ha tenni akarának, hogy nem tehetnének. Leplezetlenül azon meggyőződésünknek kell kifejezést adnunk, hogy valaki ezzel talán népszerűségi akar hajhászni, hogy a polgárság egy jónagy részét törvényben előírt kötelezőségi teljesítésére nem akarja szorítani, nem akarja büntetni, mert az által népszerűre találna lenni. Mi épp az ellenkezőt tartjuk, ha kötelességet teljesíti, akkor népszerűbb lesz, mi igen természetesen. A józan mivel polgárság mit vár tisztviselőtől? Hi kötelesség-teljesítést.

Adjuk a bizottság jelentését egész terjedelmében.

Tekintetes tanács! Midőn három évi működésünk ideje lejárt, nem tehetjük miszerint számot ne adjunk sáfárokozásunkról és reá ne mutassunk azon hiányokra, melyek az iparos-tanonc oktatásnak, hogy úgy szóljunk utjában állanak.

Mi magunk részről minden szerénytelenség nélkül elmondhatjuk, miszerint a lehetőség határain belül meg tettünk mindent mi a reánk bízott jó ügy előmozdítására szolgá, ha azt oly tökélyre nem vihetjük, mint a milyene óhajtottuk vagy a milyentől vártunk, az nem bennünk, hanem hatáskörünkön kívül eső és általunk el nem háriható alább elsőrendű akadályokban keresendő.

Nem tehetjük, hogy a tettes címnek e helyütt hálas köszönetet ne mondjunk megbízatásunkért, de különösen azon ki való támogatásért, melyben mindenkori, de legkülönösen akkor részesített, midőn a nagyon kellemetlen pénzügyvet vállalkozól levette és azt hazilag kezelte.

Az iparos tanonc oktatásának bönítolag hat az, hogy iparos tanoncú olyannak is felvételek kik a népiskola 6 osztályát nem végzeték és így történik az, hogy daczára a népiskolai törvény kötelező erejéről minden évben előkészítendő tanfolyamot kell nyitani olyannak részére, kik az iskola belsejét soha sem látták. Igaz bár hogy a törvény az, mondja, miszerint iparos tanoncúknak olyan ifju veendő tel, ki 12-ik élet évét betöltötté, amde a népiskolai törvény nem bajtunk kellő szigorral végre s így történhetik csak az, hogy számtalan iparos tanonc találkozik, kik az irást felső olvasást sem tanulták, szóval iskolába soha sem jártak. Igaz hogy 3-5 évi tanonc ideje alatt köteles iskolába járni, amde az iskolai tanító oly kevés ezzel szemben a mulasztások oly jésztző mérvélek, hogy alig van remény hogy az ifjujából kezdett iparos legyen. Igaz bár hogy a tettes cím ezen alig segíthet, de nem tehetjük, hogy ezen az iparos tanonc oktatást gatló akadályra reá ne mutassunk. A városi közgyűlés után szerény nézettünk szerint a magas kormányhoz feliratoztat megnezteni lehetne, miként mondatunk ki, hogy iparos tanoncú az oly ifju ki a népiskola 6 osztályát nem végezte, fel-fel nem vehető. Ezen intézkedés buzdítólag, sőt kötelezőleg hatna a szülőkre, kik gyermekeiket iparos tanoncú alá óhajtanak, hogy a népiskolát szorgalmasan járassák. De ma általán ellenkezőleg van,

Egy két nap alatt kibéltél egy levelet s ha valamely eső elmosdott vagy olvashatatlan, kipótolja a magából s a dolog reudén van.

S ennek is adnak palinkát?
— Bizonyára adnak neki valamies-két. "Pétervárot, azokt monogatni, rézszeg ember irt, tehát én sem olvashatom el józanon, te ostoba" — ez szavajása... Ekkor adnak neki valami inni valót... Csak hogy ő másképpen iszik; nem eszik hozzá semmit, iszik, a nyelvével csattog, mire megkezdte az olvasást és saját szavainak őszáallítását. S ha ezek a szók nem illenek össze, kijavítjuk azonnal. "Nem jól van, mondják, a postó Akulint illeti, nem pedig Agafiat." "Nem, mondja ő, valamennyit tévedtek, Agafiat illeti. Ha irástok gyertyok, olvassatok magatok." Ekkor oda dobja a levelet és megy. Ilyenkor ki kell őt engedelmelnök: "Igyál meg egy pohárral..." És ha nem is egy-szerre, de ki issza mégis s végig olvassa a levelet.

Most írjon ön, uram, írjon, kedves uram: a ruhát beázattam már a teknőbe. Kezdetét vette az ünnepélyes cselekmény. Örsze kezdett tollba mondani, én pedig "becsomagolom."

Igyekeztem lehetőleg értelmesen írni, nehogy Sachar bácsinak alkalma legyen saját szavaival kipótolni.

Kölesönös fáradtsággal a következő levelet hoztuk létre:

azt tartják akár jár iskolába, akár nem, jó lesz inasnak.

2-or. Zavarólag hat az iparos tanonc oktatására azon körülmény, hogy év között minduntalan felszabadulnak. Ezen év lehetne segíteni, hogy a tanonc szerződések olykép közzétessék, mikép azok június hó végén járnának le. Az iskola év végétől a tanonc belép, a szokások 4-6 heti próba-ido után kötődnek a szerződés, mely csak is az iskola év végétől járna le. — Egyidejűleg a szerződések néve azon tapasztalatot szereztük, miszerint évente nagyon tekintélyes számú iparos tanonc jár iskolába, ki a rendőrség által vezetett jegyzékben nem foglaltatik, tehát az illetők gazdái azokat nem jelenítik be. — Ez is a törvénynek megszegése.

3-or. A most elősoroltak csak árnyéka a valódi bajnak és ez az, hogy az iskolai mulasztások oly jésztző mérvélek, miszerint ismétellen el kell mondanunk azt, mit már számtalan átiratban hangoztattunk és ez az, hogy itt Pécest az iparos és kereskedő tanonc iskolát csak az látogatja, a kinek épp teszik. Nem akarunk hosszabb fejtegetésebe bocsátkozni, hanem e helyett beszéljenek a számok. Ertesítünk 15-ik oldalán a szorgalom kimutatási táblázata bő képét adja ennek. Összes mulasztott óra szám 13.531 ebből igazolt csak 2845, nem igazolt 10.686 óra. Hogy így nagy mervű mulasztások mellett haladással szó sem lehet, azt tartjuk bővebben fejtegetnünk sem is kell. Ha ezen segítve nem lesz, az iparos és kereskedő tanonc oktatás oda hová jutnia kellene, soha sem fog, daczára hogy a tettes cím évente tekintélyes összeget áldoz eme iskolára. Nekünk más eszközök nem állanak rendelkezésünkre minthogy a mulasztásokat az I fokú rendőrségnek híven beklidjük, de hogy ott nem alkalmaztik a törvény szigorát, ez már hatáskörünkön kívül eső dolog, mely ellen a panaszon kívül egyebet nem tehetünk.

Végre 4-er még egy fontos körülmény nem mellőzhető és ez az építő iparosok megoktatása az iskolával szemben. Ezek tanonczaikat a tavasz megnyitástól késő őszig iskolába egyáltalán nem klidük. Belátta ezt a magas kormány, midőn ezek részére külön téli tanfolyam létesítést megengedte, belátta a tettes cím a midőn erre vonatkozó előterjesztésünkre a rendőrség bizottság utján velük tárgyalásba bocsátkozott, de épp ők azok kik ezt belátni nem akarják és minden nemli kísérletet merev magok tartása által megüsimnitának. Azt pedig tűrni, hogy egyes iparosok a törvény és feunálló rendelet ellenkezőnek, nem lehet. Nem azért mert egy-részt az által az iparos tanoncok elméleti kiképzése meghátrítottuk, de másrészt zseuge ifju korukban már megtanulták azt, hogy a törvényt és a kormány rendeleteket semmibe sem kell venni, azt kijátszani lehet. Az építő iparos tanoncok részére — kiknek száma 130 — létesítendő téli tanfolyam alig kerülne 2-300 rtba, melynek viselésére kenyérszerűen volna. Az állapotot tovább tűrni nem lehet, nem azért, mert a mulasztók száma épp ők szaporíthat. Ezen iparos tanoncok mulasztásai mindig külön kimutatva lettek. — De orvosolást tudomásunk nincsen. Leg-alább nem tapasztalható.

A téli tanfolyam által volna elérhető az is, hogy a rajz mely épp az építő tanoncokra néve élet-kérdést képez, jobban taníthatódnak, a mostani temérek mulasztás mellett az még mindig nem áll azon a fokon, melyen állania kellene.

Az építő iparos tanonczaikat oly módon akarják az iskoláztatás alól elvonnai, vigyázz a bürödömrre, nehogy menyem Matrena benne turkálhasson.

Sógorasszonyomnak, Matrena Ephi-movának, férjével Fedories Ivánnak együtt szintén küldjük üdvözlésüket... stb. Következnek szives üdvözlésük s végül alá-írom a levelet: Istentől nektek ajándékozott leányotok Lisabeta Trophimober. Férjem, Fedories István pedig már két hét köresem nem mutatja magát, s általában a koresman kívül nem lehet őt látni.

Amint a levelet felolvastam, Örsze meg volt hatva mélyen.

— Így, uram, így... Köszönöm alá-zatosan.

Átvette a levelet s eléggillen távozott. Két nap múlva eljött újból.

— Uram, megengedi, hogy kis időre távozzam? A sógor látogatásra jött az ezredelő.

— Ugyanaz, aki becsomagolja a leveleket?

— Az... engedjen ki kis időre... nem sokára...

— Menj!

Késő éjtel, kiséss mámorosan tért vissza.

— Miért így későn?

— Bocsássom meg ön, levelet írtunk.

— S talán nem végezték be, a végén a girbe-gurba vonatokkal?

— Bizonyára... sok gyönyörrel...

Mintegy tizennygy nap múlva, lefe-kvés közben ügyetlenül ledobtam a gyertyát az éji asztalról. A gyertyatartó a pallón az egyik, a gyertya a másik oldalra esett. Középen maradt a papír, melybe a gyertya volt csavarrva. Kibontva ezt, lát-tam, hogy be van írva. Közélebből meg-tekintve, fölismerem benne az általam írt levelet egyik részét. Sándor sógor lett a győztes s a girbe-gurba vonatok vándoroltak a faluba.

O. Á.

hogy ők tanoncokat nem tartanak, hanem azokat napszámoként fogadják fel.

Nem hishetjük miként a tettes cím a törvénynek ily kijátszását tűrné. Ezen állapotot gyorsan és alaposan kell orvosolni. Szerény nézettünk szerint pedig orvosolni csak is a téli tanfolyamnak azonnali be-hozatala által lehet.

Különlélők.

— **Lapunk mai számához** kitöltetlen posta-utalványokat mellékelünk s kérjük olvasóinkat, hogy hátalékaikat legyenek szivesek még e hó folyamán alatt beküldeni s előfizetéseiket megújítani, ha azt akarják, hogy a lap küldésében zavar ne támadjon.

— **Az országgyűlés** e hó 14-én fog ismét egybeülly, s a kormány már az e hó 17-én tartandó ülésben be fogja terjeszteni ugy az 1889-re szóló költségve-tési előirányzatot, mint az 1887 ki zárszá-madásokat. A költségvetés mindazáltal aligha lesz még ez évben letárgyalható, különö-sen azért, mert a kormány, megbizáltá-hi re kérelme, előbb a regále megváltására s a véderő törvény reformjára vonatkozó törvényjavaslatok akarja a törvényhozá-si masinán áthajtani. Igy természetesen szó sem lehet arról, hogy a költségvetés még ez évben törvénygyé váljék, s megint elő-lől annak a szükségé, hogy a kormány indeminty, rendkívüli felhatalmazás alapa-jn vezesse az állam háztartását. Ilyesmink csakis rendkívüli körülmények közl volna szabad történnie, s ez mégis az idén is megtörténik, bár tudvalevőleg a delegáció-kat az idén éppen azzal az ürügygyel hiv-tak össze júniusra, — s nem október vé-gére vagy november elejére, mint eddig szokásban volt, — hogy az indeminty ké-résének szüksége elkertültessek. Kitűnik tehát, hogy az országgyűlés újra összehit-lésének későre kitézése hiba volt, melyen most már nem lehet segíteni.

— **Felfüggesztett városi tisztviselők.** A szomszédok Kaposvár város képviselő-testülete e hó 6-án tartott közgyűlésében Német Ignác polgármester és Kelemen Róbert pénztáros ellen elrendelte a fegyelmi eljárást s őket állásuktól felfüggesztette. A közgyűlés határozatának ez szolgált alapul: A mult év november havában a kir. adófelügyelő jelentést tett, hogy Kaposvár városa 10.000 forint fogyasztási adótt be-szedett ugyan, de azt az adópénztárba beszállítáni elmulasztotta. Tudomására ju-tott az is, hogy egyes adófizetők ama kül-lönös kedvezményben részesülnek, hogy adójukat már évek óta nem fizetik s erre szorítva sem lesznek. Az adófelügyelő által kirendelt állami adóvégrehajtó rövid idő után arra a meggyőződésre jutott, hogy a beszedett 10.000 frt fogyasztási adó más czélzokra fordítottat — s hogy az adóhátalékosok között első sorban a polgármester maga 1700 frttal szerepel. A képviselőtestület tudomására jutott an-nak is, hogy arva-vagyón kezelése is a legnagyobb rendtelenségben történik, sőt 400 forintot nem lehet elszámolni, mert az okiratok hiányoznak, továbbá, hogy a polgármester és néhány kegyeltje a városi pénztárból tetszés szerinti kölcsönöket vett fel privát célozokra. — Igazán kar, hogy a pestvármegyei példa október 6-án még nem világíthatta meg a kapsváriak elmé-jét, mert akkor ők is bizonyos fegyelmi eljárás helyett bizalmat szavaznak a pol-gármesternek.

— **Özoray Árpád,** fővárosi veterán író, kinek kedves kis költeményét s oroszóh fordított tárcáját közöljük lapunk mai számában, városunkba érkezett s itt fog pár hétig időzni szülőföldén. A derék író, kit szétszórtan megjelent munkái után az egész országban előnyösen ismernek, ki ez előtt 30 évvel Pécest színeskedett Molnár György társulatának, a régi ked-ves napok emlékeit a „Két krajczár jubileum" czimén fololvást fog tar-tani. Hogy hol tartja a fololvást, még most nem jelezhetjük, de legközelebbi számunkban közöljük fogjuk. Előre is föl-hívjuk olvasóink s Pécs művelt közönsé-gének figyelmét az érdekes és élvezetes fololvására.

— **A „Pécsi Dalkosor" mult vasár-nap tartotta szűrtli ünnepélyt** a Scholtz-féle sörözőkban, mely alkalommal nem-csak a nagy terem, hanem minden mel-lékelyiség is a zsutolóság megtelt közön-séggel. A „Dalkosor" a műsor minden egyes szemét kifogastalanul énekelte és a közönség nem is fukarkodott a tapsal, sőt a „Szép Margit" czimű dal megismételtette s a műsor végétével ráadásul a közönség a Kossuth nótát és a „Pepi-tant" czimű tréfas romanzót is kívánta hallani, miket aztán a „Dalkosor" elő is adott nagy hatás közt. A műsor után majd minden énekes átöltözött magyar jelmez-ruhába és fölesaprot csináltak, megjelent a kishírő is és dobszó mellett kibördölte, hogy meg-kezdődött a szűrt, szabad a lópás, de a kit a csöszök megcsipnek, egy piczulat tartozik annak perselyébe csuszatni. Ez alkalomkor ugyan nehéz szerep jutott a csöszöknek, mert a zsutól teremben nem igen tudtak mozogni és ha mégis itt-ott hallatszott a „meg vagy", rögtön beleve-gyült a szűrtolvajok kacajja, kik azallat, míg a csösz az elespített tolvajjal leszur-koltatta a piczulat, a háta mögött kényel-mesen telezedték az asztal szűrtolból. Be-is látták csakaham, hogy haszaltan éröl-ködés az egész, elesaptak a csöszöket és a kishírő kihirdette, hogy már most igazán szabad a lópás. A szűrt után a tombola-kisorolás következett. Körülbelül 140 tárg-ylet kisorsolva, melyeknek legnagyobb ré-

szét önkéntes adomány képezte. A mulat-ság a tánc kezdetével még fesztelenebbül szel és csak reggel felé ért véget, a mi-kor is mindenki megelégedetten hagyta el a termet, de leginkább a „Dalkosor" a 190 frtot.

— **Egy munkás hirtelen halála.** Az építő igazságügyi palotának ismét ál-dozata van. Szombaton este az asztalosmu-kákat végző Domján asztalosnak egy az nap fogadott napszámosa a mint az egyik szobában a padozat ágyának készített föl-det gerebeltyé, hirtelen eldobta magától a gerebeltyét, az ajtófélfának szaladt, két-szer-háromszor megráta s ezzel elvetette magát a földre. Mikor a körülte dolgozó munkások odaszaladtak, már csak egy felmeleg holttestet találtak maguk előtt. Rögtön a rendőrséghez futottak s azonnal megjelent a helyszínen dr. Tolnai kerületi rendőrörvös, kinek minden életmentő ki-sérlete eredmény nélküli volt s csak a halált konstátálhatta. A hirtelen meghalt napszámos, kit névleg senki, még fölfo-gadó gazdája sem ismert, alacsony, zömök, erő-teljes, körülbelül 34 éves ember. Érdekes volt az esemény az, hogy az épületen dol-gozó munkások legnagyobb része nem is tudta, hogy ugyanazon ház munkásai köz-lül valaki meghalt s a helyszínené hitt rendőrőrmester kérdésközdésére nagy bá-mulkozva mondták, hogy ők nem tudnak semmiről semmit, ott ugyan seenni baj sem történt. Mikor a holttestet a halottszállító kocsi-ra tették, az összedöült munkások közül többen fölismerni vélték a hullában Kunrath nevű, idevándorolt napszámost, ki állítólag a Nyil-utczában lakik s kinek felesége és 4-5 gyermeke van. A holt-testet a sziget-i külvarosi temető boncoló-helyiségebe szállították, s másnap elte-mették.

— **Evangelikusok gyűlése Pécsen.** A magyarbani egyet. ev. egyházi gyámintézet-nek e hó 13. 14. napján Pécest tartandó XXXIII. évi közgyűlésének programja: szombaton, október 13-án délelőtt 9-12 és délután 3-6 óra közt központi bizott-mány ülés. Esti 6 óratól értekezlet. Va-sárnap október 14-én: délelőtti 9 órakor istentisztelet, Bognár Endre lovászpatonái lelkes és offeroriummal a szeretet adomá-ny" javára. Délelőtt 10 és 1/2 óratól egyetemes gyámintézeti közgyűlés a templomban. 1. Világi elnök megnyitó beszéde. 2. Egyházi elnök évi jelentése. 3. A né-methoni Gusztáv Adolf egyelet adománya. 4. A bányakerületi, dunaninneni, dunan-túli és tiszaei egyházkerületi gyámintézetek elnökeinek jelentése. 5. A hazai ev. egy-ház szegény ügyének. kivált pedig a missió pontoknak ismertetése. 6. A központi bi-zottmány jelentése a központi pénztár szá-madásaának megvizsgálásáról. Forgalmi ki-mutatás és vagyón-mérleg. 7. A központi bizottmány javaslata a segélyösszeg kiosztás-ára vonatkozólag. 8. A budapesti gy. egyelet a tirata és ajándéka. 9. Selmezi lyceumi bihlatérisztó ifjusági egyelet a tirata és ajándéka. 10. A jövő évi közgyűl-és helye. 11. Indítványok 12. Jegyzőköny-vet hiteltelős bizottság kiküldése. Délí 1 órakor közös ebéd lesz a Scholtz féle sör-csarnokban, részvételi díj 2 frt. A gyű-lésre, mely a pécsi evang. egyház újonan épített tanács-teremében tartatik meg, már tegnapi este megérkeztek a vendégek, ki-ket a pécsi ev. egyház presbyteriuma fo-gadott a vasutal.

— **Perron-jegyek.** Folyó évi október hó 15-étől kezdve a budapesti pécsi és kir. szab. pécs baresi vasutak állomásain névre szóló pályaudvari belépti bérletjegyek fog-nak kiadatik, mely pedig egy óra terjedő érvénynyel 1 frtrét egész évre terjedő érvénynyel 10 frtrét. Ezen belépti bérlet-jegyek a vasuti üzletszabályzat 5-ik §-a értelmében a várótermekbe és pályaudvar-ba való belépésre, a személyzállító vonatok indulási és érkezési idején, a budapesti pécsi, mohács-pécsi és szab. kir. péc-sbarosi vasút összes állomásain jogosítanak. Ugy az egy hónapos, mint az éves bérlet-jegyek érvényessége mindig a hó 1-én, vagy 15-én kezdődhetik. A pályaudvar belépti-bérletjegyek akár az állomások utján, akár közvetlenül az üzlet-igazgató-szagnál az értők járó öszszeknek egységijü beküldése mellett rendelhetők meg.

— **A pécsi polgári casinó** folyó hó 28-án d. u 4 órákor rendes tisztújító köz-gyűlést tart. Tárgyszerolat 1. Évi jelen-tés. 2. Számadások megvizsgálása. 3. Tiszt-újítás. 4. Indítványok.

— **Templom-festés.** A szegzárdi tem-plom restaurációja e hét folyamán vé-gezte be Graits Andre akademikus festő. A munkálat, mely háromnapnál többet vett igénybe, minden tekintetben kielégítő. Az illetékeseknek tetszését tel-jesen kinyerte. A reneszansz stílusú tem-plom egészen új, megnyerő képet nyert ezáltal. Graits már a jövő hét elején egy másik, s a saját templom kistérségé-hez, melynek költségeit egy szájki példány asszony fedezi teljesen. Míntán a templom alakja nem engedti, hogy ott több nagyobb csoport kép foglaljon helyet, a szentély-ben csak egy nagy kép lesz, az anygál amint üdvözlí Máriát, mely a templomjáb-ban 12 szent, mint egyes alak fog lát-ható lenni.

— **Halalozás.** Öv. Freyler Károlyné szűrtlet Réder Katalin, Freyler Károly kishí-rői kir. járásbíróági jegyző édes anyja, több hét szenvedés után e hó 7-én, élet-65-ik évében elhunyt Siklóson. A boldo-gult földmaradványai, Siklóson történt elő-zetes beszentelés után Pécsre szállítottva, itt kedden délután 4 órakor a budai kül-várósi temető-kapóalában ismételt beszen-telés után a családi sírboltba tették örök

nyugalomra. — Csáky Zsigmond püspök-szenteskerébeti úrpántói e hó 4-én élte 54-ik évében, szívészűlése követke-zében hirtelen meghalt Püspökszenteskeré-beten. Özvegy és 9 gyermekeket hagyott hátra. — Holly Venczell péckester e hó 10-én reggel 5 órakor, hosszas szenvedés után, életének 62-ik évében elhunyt. — Béke poraikra!

— **Öngyilkosság.** Somberken Dietrich János kisházias felakasztotta magát. Végzetes tettének oka az volt, hogy előtte való es-téni szűrtolópás közben tetten éretven, az annak következménye:itól való félelmében öngyilkos lett.

— **Fillokonzera.** A földművelés ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kö-vetkező rendeletet intézte varmegyénkhez: A mohácsi járás Lancsuk, Babaroz, Szajk Versend valamint a pécsvárdi járás Oslak község szűrtolópás a fillokonzera jelenléte konstátatván, a rovar elhurczolásának megakadályozása czéljából ezennel a kö-vetkezőket rendelém: 1. A nevezett kö-zségek határában lévő összes szűrtolópás (eszetleg kertek is, melyekben egyes szűr-tökék állanak) zár alá helyeztetek. 2. A szűrtolópások a község határain kívül eső községekkel való forgalmazása néve a szűrtolópás szállitás szabályozása tárgyában 1886-ik évi 69171. szám alatt kiadott rendeletünk határozatai irányadóak. 3. A szűrtolópás s minden egyéb alkateszeinek (a szűrtolópás kivételével), továbbá haszn-ált ducok és szűrtolópások, szűrtolópás-csomagolt bármínemű tárgyaknak a zár alá vett községek határaiból való kivitele szigorúan tiltatik. 4. Ezen intézkedésről a szomszéd községek kihirdetés után az-zal értesítendők, hogy a szűrtolópásokok egyuttal figyelmeltendők, hogy a zár alá vett községben szűrtolópás munká-sok szűrtolópás alkalmazni óvakodjanak, mert ezek ruháikon, de főleg szabad szem-el nem igen látható rovart könnyen el-hurczolhatják az az egészséges szűrtolópás is. A jelen rendlet ellen vétők az 1883-ik évi XVIII. t. cz. értelmében az abban ki-szabott büntetés alá esnek. Utasítom a varmegyei közbizottságot, hogy a titt intézkedésről, nevezetesen a zárlatnak mikénti fogantatásáról ide azonnal jelentést te-gyen. Egyuttal értesítem a varmegyei köz-bizottságot, hogy Dezső Miklós borász, vándor-tanító által, Viszli község szűrtolópás meg-vizsgálátván, abban fillokonzera ez idő szer-int nem találatott. Budapestén, 1888. szept. 18-án. A miszter helyett Matle-kovits s. k.

— **Gözhajók járasa.** Folyó hó 15-től kezdve a Mohácsra érkező s innen induló személyzállító gözhajókik menendireje változtatás szened. Az említett napról kezdve Budapest és Mohács közötti napokon csak egyszer közlekedik a személyzállító hajó. És pedig indul Budapestről Mohácsra reg-gel 7 órakor, Mohácsról Budapestre dé-lelőtt 11 órakor. A Budapestről Mohácsra keddén, esztörtörtökön és szombaton délután 4 óra körül megkezdő hajók ugyanazon napokon még Bedzánig menven s itt az epen át vésztegelven, másnap — szerda-n, pénteken és vasárnapon — folytatják út-jukat Orsovra-Galac felé. Felfelé Galacból Orsovra-keledek esztörtörtökön és szombaton 9 órakor reggel, Orsováról pénteken, vasárnap és kedden 8 órakor reg-gel, Zimonytól pedig szombaton, hétőn és szerda-n reggel 8 órakor indulnak a hajók és Mohácsra az ottóbb említett napokon éjlett megkezdőven, innen másnap a tenu említett menendire szerint délelőtt 11 óra-kor folytatják útjukat Budapestre, a hova a reggeli órákban érkeznek meg.

— **Élmetlen.** Knezevits Rabó liptóli lakos még három egyetársaságbaq le-ment belteklen levő pincezéhez, mely tele volt java forrásban levő új borral. Milin-kovics Stankó liptóli lakos látta őket a pincezéhez menni, de feltűnt neki, hogy azok oly sokáig ott maradtak, holott nagyon veszélyes borforrás alkalmával a borral telt helyiségben tartózkodni. Elment tehát a pincezéhez és néhány lépésse a pinze-be belsejébe érve látta, hogy mind a négy ember aleva a földön terült el. Míntán ki-áltozása segély nem érkezett, bement a pincezéhez s abból legelőbb a gazdát, Kneze-vics Rádót vonszolta ki a szabdaba; is-mét — és pedig még három ízben — és nagy erőfeszítéssel kivonszolta a többi három egyent is, mi közben a borforrás-szállite egészségtelen légtől ő maga is né-hány-szor rosszal lett. Őnfeloldozó fárado-zásának sikere fölötti öröme azonban nem volt teljes, mert míg az több ki-mementt három egyetn magához térve föl-éledt, addig éppen a legelőször kivonszolt Knezevics Rádó többé nem jött eszméltre, míntán a borforrás alkalmával kifejűdött gyilkos gaz már előbb megölte őt. Milin-ovics Stankót mindazonáltal, mivel őnfel-oldozólag három embert mentett meg a bi-zonyos haláltól: ezen tetteitért méltó dicse-ret és kitüntetés illeti.

— **Agyonlőtte a feleségét — vigyázat-lanságból.** Schubert Janos nevű német-bö-lyi lakos présházában Bauer nevű borjádi lakos dolgozván, már egészen beesteledett, midőn haza — Borjádra — menni készült. Miérsiti személybiztonság tekintetéből kérte Schubertet, hogy kölcsönöznék neki az utra revolverét. Schubert engedve a kérelemnek, kezében vette revolverét, de meliőtő Bau-ernek odanyújtotta volna, megmutatta neki, miként kell vele banni. Ezen mutatóvány közben azonban egyszerre elslitt a revolver — ki éppen férje előtt állott — hasába furódott, ki is nyomban öszszeregögyott. A szerencsétlen férj azt hitte, hogy a fergő-pisztoly teljesen tüdtelen, holott épen csak egy töltény volt benne. A sajnálatra méltó

nő oly súlyos sérülést szenvedett, hogy meghalt.

— **Knezevits István** siklósi gör. kel. vallású úrpapja a 7-én érettségét 36-dik, tanítóskodásának 15-dik évében jobbjére szentelt. Elhunyt gyászolják, a hú nő, két neveltelen árva, a férfit egy héttel ezelőtt elvesztett bántás édes anyja, a jó sógor s többen. Diszes koszorút helyezték a ravatárra: a siklósi polg. isk. tanári kara, a siklósi elemi tanítói és Fodor Pál ügyvédnek, kinek a szerb nyelv tanításában a boldogult magán tanítója volt. — Temetése nagy részvét mellett 9-én d. u. 3 órákor ment végbe. Kikértek az összes elemi-iskola tankötelei, a polg. isk. növendékei tanító- és tanárai élen, továbbá a különböző hitfelekezetek lelkészei s Siklós nagy közseg közönségéből sokan. A gör. kel. vallás szertartásán kívüli kártársai felhívása folytán Szűcs Dániel tanító tartott sirbeszédet, melyben a tanítói hivatal fontosságát esetenélyen, az ezzel járó szegény díjazását hasonlított össze a más foglalkozású emberek díjazásával, mely — szerinte — nem áll helyes arányban, sőt — mint mondá, a tanító jutalma sokszor félreismerés s nem ritkán halálutaság. Végül beszédét intézte az családtagok, kártársak, a jó barátok; az árva maradt tanítványai, az egyház-közseg s végső megítélőhöz.

— **Kertös Gyilkosság** Korosits József Szekszárdról a nyár folyamán Siklóson megpendedett serteskereskedő fölváltá a 10-én a délelőtti órákban meggyilkolta hegyi pinzejében nejét, szűc. Baká Julianát. Fejét baltával összeverte s ezután egy kecskét döfött szívébe, az ajtó razarván ott hagyta; ő maga bejött a városba s egyik ismerőse lakásán egy készel torkát felvágta. A vérnek a padláról való lecsorogása gyöknyelése tette a hűbélieket a gúnyosságra, azonban orvost hívtak, ki a sebet összevarrta. Eleteben maradásához van remény; a nő, mire atyja s a szomszédok az ajtó betörték, kiszövedett.

— **Kalvárisz-szentelés.** Laskafalunól írják nekünk a következőket: Lélekemelő ünnepek voltak e hó 7-én. Ugyanis e napon szentelte fel Trol Ferenc pápai praesul az újonnan épült kalváriszt. Ezt megelőzőleg nagy asszisztenciát misét mutatott be a Mindenhatóknak Trol Ferenc kanonok; asszisztensek a helybeli plébános Heid János és a helyei plébános Gudler Pál voltak. A nagyünnep után ünneplő "Veni Sancte" val megkezdődött maga a kalvárisz-szentelés, melyre a hívők sokasága körmenettel vonult ki a templomból. A staeki beszenelése után Trol Ferenc kanonok egy rögtönzött beszédből a hívekhez oly meleg hangú beszédet mondott, hogy mindannyiunk szeméből könny eserdült, sőt hangos zokogás is volt hallható. A beszédben különösen kiemelte Heid János plébánosnak dicsekrétre méltó faradozásait a kalvárisz lecsiszése körül. Ezután a körmenet visszatért és háladót "Te Deum"-mal az ünnep befejezték. Déltűn 1 órákor, fényes ebéd következett.

— **A magyar olvasó közönséghöz** címzett előfizetési felhívást ma számunkhoz mellékelve veszik olvasóink. Beesés figyelmükbe ajánljuk.

— **Uj közégi orvos.** Mohácsoson a közégi orvosi állás megfúrdésán, dr. Rill János orrossal töltetett be választás után. Rill, bár fiatal ember, de nem a kezdetleges-orvosi pályát meg pályáját letelődési helyen, hanem több kitűnő helyen elsajátított gyakorlati. Ugyanis a kúruss bevezése után Budapestben a Rókus-kórházban, majd a Schwartzer-tele magán-gyógyintézetben, továbbá a vörös-kereszt-egylet "Erzsebet" kórházában töltött el közel négy évet; Németországban is tett tanulmány-utat, legutóbb pedig Görbersdorfban a tüdőgyógyintézetben két esztendőn keresztül tartózkodott. A betegségek legkülönbözőbb nemei körül szerzett gyakorlati, tapasztalás s szülőhelyén önjárván érvényesített, tehát ott le is telepedett. A derek fiatal orvos — ki középiskolai Pécsen végezte már el is foglalta állását szülőhelyén.

— **Szives tudomásul.** A „Gazdák és iparosok általános hitelszövetkező” pécsi fiók telepe részvényeseinek szives tudomására hozatik, miszerint rész-jegy törlesztéseiket minden vasárnap d. e. 9 óráig déli 12 óráig a — fióktelep helyiségében (Sörház utca 7 ik szám alatt — teljesítetik; ugyan itt vétettek fel naponként új tagok is Huga Ádám elnök s a szövetkező tagok felvétele iránti megbízottjánál.

— **A kik hamis bankók által megzavargodni vágytak.** Vasárnap és hétfőn Mohácsos rendőri nyomozás eszközöltetett, — mint a „Mohács és Vidéke” írja — mely a mint egy részről egy nem mindennapi furfangra való csalást hozott napfényre, egy másrésztől ol: mozzanatokat derített ki, melyek a szoci. almas munka nélkül való hamar gazdagodni vágyás mai korakában is szomorú világot vetnek némely emberek süllyedt erkölcsi érzékére és a féltelen pénzügy szűlle egyúttal hiszékényiségre. Az eset a következő: Kralik Antalnak bajai lakos állítólag még a múlt év tavaszán dícskedett óv. Zsivánovics Ignácnak bajai lakos előtt, hogy első férje Kenyeres Pál mohácsi lakossal szövetkezve hamis pénzrel kereskedtek s ezért jutottak szegény állapotokból jómdóra. Erre Zsivánovics azt is megszavallva a hamar gazdagodni vágyás féltelen szenvedélye, elküldte fiát és Gíbizet Antal nevet sógort Mohácsra hogy Kenyeres Pállal összekötésbe lépve, tőle kevés valódi bankónok hamis bankot szerezzenek. Ók Kenyeres Pállal — ki hamis pénz forgalomba

hozatala miatt csakugyan már két ízben büntetve volt — ennek szigeti szállásán találkozáva, jövetelek elzárját előadták. Kenyeres erre Gíbizet utasította, hogy két hét múlva jöjjon újra és mintának két 10 forintos bankjegyet hozzon magával, akkor majd készit hamis bankókat. Gíbizet csakugyan két hét múlva megjelent Kenyeresnél s Zsivánovics által adott két 10 forintos, melyet Kenyeres átvevében, egy másik szobába ment, hogy bankókat csináljon. Midőn Kenyeres 1/4 óra múlva a szobából kijött, mutatott Gíbizetnek egy vörös füveg alatt 10 fortos bankjegy nagyságú kékes papírlapot, melyről azt állította, hogy nem sikerült, mert festékjei és eszközei elromlottak, miertis felhívta Gíbizet, hogy 70 frtot megszerzeve egy előre megrendeve egy előre meghatározott napon Budapestre utazzanak festékek és bankjegy-prés vásárlására. Gíbizet Zsivánovicsnál a 70 frtot megszerzeve, Kenyeressel Budapestre utazott, a ki a 70 frtot átveve Gíbizet a Dunaparton hagyta, maga pedig a városba ment, hogy állítólag az eszközöket megvásárolja. Mikor visszajött, egy állítólag festékekkel tartalmazó csomagot adott át Gíbizetnek, kit oly hozzáadással utasított a hazautazásra, hogy utazék háza s jöjjon két hét múlva ismét Mohácsra, ő a bankpörés beszerzeve végett még Budapestben kénytelen maradni. Gíbizet két hét múlva ismét beállított Kenyereshöz, aki most ismét azon útrügyl alatt tért ki a bankócsinálási elöl, hogy 10 fortos bankókat nem tanácsos csinálni, mert már nagyon sok van forgalomban, hanem hajlandó 50 és 100 fortos bankjegyeket előállítani, ha 50 és 100 fortos bankókhoz mintán. Zsivánovics ismét megszerzeve a kívánt pénzt, Gíbizet átadta Kenyeresnek; ez azonban újra talált útrügylt a bankócsinálási elhalasztására, e mellett azonban különféle amítások és mutatványokkal éhben tudta tartani Gíbizet bizkeségét. Csak így sikerülhetett Kenyeresnek, Gíbizet utján, Zsivánovicsnál újra 120 frtot kiesalni. Mintán Zsivánovics látta, hogy az elküldött 360 frt dacára sem jutott hamis pénzhez, zaklatta sógort a 360 frt visszafizetésére. Gíbizet tehát elutazott Mohácsra és Kenyerestől visszakérte a 360 frtot; ez a pénz visszaterítését megtagadta, kijelentette azonban, hogy 60 boldogká kívánja tenni és hajlandó neki nagyobb mennyiségű hamis pénzt készíteni; de telen — mert ekkor már tél volt — nem lehetvén pénzt csinálni, mivel a festékek és szerek megfogytak, felhívta, hogy tavasszal jöjjon. Gíbizet tavasszal újra eljött Kenyereshöz, ez azonban 50—60 frtot kért. Mivel pedig Zsivánovics nem adott több pénzt, neki magának pedig nem volt, bevattá titkába Fischl Sándor bajai lakost. F. évi sz. István király napján tehát elutaztak Mohácsra Kenyereshöz, ki Fischl-állítólag mutatott három csomag 5, 10 és 50 fortos bankjegyet, de kijelentette, hogy csak 100 frt valódi bankóért ad 5000 frt — hamis bankót; mivel azonban egyiknél sem volt pénz, haza utaztak, ahol aztán Fischl — a nélkül, hogy arról Gíbizetnek szólt volna — Baja város kapitányi hivatalát a titokba bele avatva, Gíbizetzel levelet íratott, Kenyeresnek, hogy a múlt szombati (szept. 29) esti hajójál ő hozza jönnék a kívánt 100 frttal. Szept. 29-én a reggeli hajóval eljött aztán Bauer Mihály, Baja város rendőri alkapitánya László Marton rendőrfővezetővel, és jászunk (főszolgabírájánál jelentkezvén, jószólte vele jóvetele elzárját. Este megjelentvén a mohácsi hajóállomásnál meggyőződött, hogy Gíbizet és Fischl eljöttek Gíbizet másnap — szept. 30. — korán reggel meglátogatván Kenyerest, ez őket 9 órára rendelte magához. A kitűzött időben megjelentvén, Kenyeres nyomban egy 50 fortos bankjegyet kéri, hogy próbára 5—6000 frttól szóló hamis 50-eseket készítsen; meg is igezte, hogy elutazik velük Orsovára a hamis pénz forgalomba tétele végett. Fischl azon útrügylt, hogy pénze egy részét 50 fortos bankjegyekre váltta, elment az alkapitányért, ez azonban — mielőtt őt Fischl felalhatta volna — mohácsi esendőrkkel megjelent Kenyeres Pál házában, Kenyerest, Gíbizet és az itőközben visszatért Fischl letartóztatva, házkutatást tartott. Hamis bankókat ugyan nem találtak, de találtak két sokszorosító papírt, miniatür 1, 5 és 10 frtot ábrázoló vignetákat, löpd, piros és homályos fehérszűtt lüveg-lapot. Kenyeresnek szigeti szállásán is eszközöket házkutatást, hamis bankókat azonban ott sem találtak. Kihalgatásra kerülvén a sor, Gíbizet és Fischl bevallottak az általunk fennoldott tényállást. Kenyeres beismerete, hogy Gíbizet és Fischl hamis bankjegyek átvétele végett jöttek ő hozta és jóhiszeműségük akarta felhasználni, hogy pénzhez jusszon, de tagadta, hogy komoly szándéka lett volna hamis pénzt gyártani vagy ilyennek birtokában lenné; azt is tagadta, hogy Gíbizet — bár ez többször nála járt hamis bankókról — pénzt kiesalt volna. A vizsgálat befejezése után — mint ahogy csak magánvált folytán üldözendő család jelenségei merültek fel — a letartoztattak szabad lábra helyeztetek.

Közönség köréből.

Nyílt kérelem Dragonesku Dömjén m. kir. pénzügyigazgató Urhoz.

A megyei lapokban oly sokat olvas-tam uraságod előkezeségéről, hogy nem minden remény nélkül batorodom urasá-godhoz orvoslásért, esetleg felvilágosítá-sért folyamodni. Hogy ezt nyílt levélben tesztem, oka az, mert a tárgy közérdeklés esetleg másoknak is tanulságul szolgál.

A magy. kir. pénzügyminiszterium által 1886-ban kiadva „A bor- és hústégasztási adótervények és szabályok hivatalos összeállításra” című könyvnek 12. §-ában elősoroltatnak azon egynégy, kik nyílt közönségben borforgasztási adó fizetésére kötelesek. Ezek: borkereskedők, keres-márosok, szőlősgazdák, magánosok, kik idegen helyről hoznak bort a közönségbe; a 108. §-ban pedig megemlítetik, hogy a községek az adókötelesek feleltek, a 12—87. §§-ok szerint a fogasztási adóilletéket beszédhessék.

A törvény egy szóval sem jogosítja fel a községek bor-fogasztási adót szedni azon fogasztó magánosoktól, kik a bort helyben a természetből veszik. S mégis mi töréken Vörösmarton? A községyi választmány elhatározza, hogy ezeket is megadóztatja. Összellt három választmányi tag és kénye-kedve szerint minden adó-kulcs és arány nélkül adót vet ki, noha a legujabb községyi törvények csak községyi adó kivetésére hatalmazzák fel a községeket. A kivett bor-fogasztási adó tételeként 40 kr és 5 frt közt váltakozik.

Arra kérem tehát a nagyságos pénzügyi igazgató urat, ha ezen kivetés önkényes, jogtalan és törvénytelen, mint a minőnek én tartom, kegyeskedjék Vörös-mart nagyközsegy választmányának hivatalos leírtaiban a kivételt megtiltani és megsemmisíteni. Ha pedig valamely, előttem ismeretlen törvény vagy miniszteri rendelet alapján történt a borforgasztási adó kivetése, sziveskedjék felvilágosítással szolgálni és az illető törvényre vagy rendeletre hivatkozni.

A választmány állítólag a baranyavári járás főszolgabírájának Seb Károly urnak tanácsa folytán jart így el; mert mint monda, Dárdán ő is 5 frt bor-fogasztási adót fizet.

Ha a bús, czukor-stb. fogasztási adó a fogasztó közönség külön nem köteles fizetni: miert éppen a bor-fogasztási adót.

Szives intézkedést, esetleg felvilágosítást ker. hazafeln! lüdvelettel: egy panaszos fel.

teszem, oka az, mert a tárgy közérdeklés esetleg másoknak is tanulságul szolgál.

A magy. kir. pénzügyminiszterium által 1886-ban kiadva „A bor- és hústégasztási adótervények és szabályok hivatalos összeállításra” című könyvnek 12. §-ában elősoroltatnak azon egynégy, kik nyílt közönségben borforgasztási adó fizetésére kötelesek. Ezek: borkereskedők, keres-márosok, szőlősgazdák, magánosok, kik idegen helyről hoznak bort a közönségbe; a 108. §-ban pedig megemlítetik, hogy a községek az adókötelesek feleltek, a 12—87. §§-ok szerint a fogasztási adóilletéket beszédhessék.

A törvény egy szóval sem jogosítja fel a községek bor-fogasztási adót szedni azon fogasztó magánosoktól, kik a bort helyben a természetből veszik. S mégis mi töréken Vörösmarton? A községyi választmány elhatározza, hogy ezeket is megadóztatja. Összellt három választmányi tag és kénye-kedve szerint minden adó-kulcs és arány nélkül adót vet ki, noha a legujabb községyi törvények csak községyi adó kivetésére hatalmazzák fel a községeket. A kivett bor-fogasztási adó tételeként 40 kr és 5 frt közt váltakozik.

Arra kérem tehát a nagyságos pénzügyi igazgató urat, ha ezen kivetés önkényes, jogtalan és törvénytelen, mint a minőnek én tartom, kegyeskedjék Vörös-mart nagyközsegy választmányának hivatalos leírtaiban a kivételt megtiltani és megsemmisíteni. Ha pedig valamely, előttem ismeretlen törvény vagy miniszteri rendelet alapján történt a borforgasztási adó kivetése, sziveskedjék felvilágosítással szolgálni és az illető törvényre vagy rendeletre hivatkozni.

A választmány állítólag a baranyavári járás főszolgabírájának Seb Károly urnak tanácsa folytán jart így el; mert mint monda, Dárdán ő is 5 frt bor-fogasztási adót fizet.

Ha a bús, czukor-stb. fogasztási adó a fogasztó közönség külön nem köteles fizetni: miert éppen a bor-fogasztási adót.

Szives intézkedést, esetleg felvilágosítást ker. hazafeln! lüdvelettel: egy panaszos fel.

Csarnok.

Az én első nyulam.

Falun születtem; a majorság zagya danaja, a nyaj kolompolása, a pásztorok kiirtólése s a baktér éjjeli tiltakozása az általam először megfigyelt hangok; az az anyatejgel szivat magamba s környezetemről tanultam el a szeretetet és az érteket a falusi élet csendje, bája s a szabad, a szép természet összes gyönyőrei iránt.

Ha megkerültem a városból, hol mindent, a mi nekem kedves volt, nélkülözni kellett, akár kis szünetre, akár hosszú vakációra; jártam, keltem hegyen-völgyön, beharagoltam mezőt, erdőt s ennek minden zngát; s ha ide nem mehettem, ott-hon az istálló és a méhes voltak tanyám.

Igy multak az évek s gyorsan tüntek el egymásután; egyszer csak azt vettem észre, hogy több ember lehetek én már, mint annakelőtte, mert édes apam puskát, valóságos vadászpuskát is biz réam. Vágyaim netovábbját értem el ezzel. Há meg mikor az első nyulat meglöttem, mely egyáltalán az első nyúl is volt, a melyre lövest tettem! Milyen nagy boldogság volt ez! Mem is vésdött oly élesen emlékembe semmi, mint ez a nagy esemény.

Karácsonyi szünetünk volt s a nyulváadászatok szokott évadja.

Ekkor, 12 éves koromban, kaptam Müller erdész bácsitól egy meghívót a decz. 27-ki hajótavadaszatra és apamtól egy puskát. Mind a kettőt a Jézuska ajándékként.

Hogyan tisztogattam én az ünnepek alatt azt a puskát! Már az előz vakációban egy-egy madarat s egyszer egy macskát is lötem volt vele, azért bizony nekem még fogalmam se volt a puská katraeszeröl; de kellett hozzá értenem, mert hiszen sajátomat a puská; tehát szét is szedtem és — nagy vesződéssel ugyan de össze is raktam. Ekkor láttam először behonyodottak azt a sokszor hallott közmondást, hogy „a kinek az isten hivatalt; ad, annak ész is ad hozzá”. Meg voltam győződve, hogy nekem is adott a puskához.

Elmult a két ünnepep és végre felvirradt a sővargva várt december 27-ike; s ki előbb végig aludtam volna 24 órá is; most első voltam ébren a láznál.

Kemény hideg mellett sürt kód borult a megfagyott lábnyai hóra.

Mire szamba fogtak a felesengőt „Muszkát” és a „Rózsát”, ujra eikzedt szifálni a hó is.

Elindultunk apámmal, s csakhamar helyre is értünk, meg pedig a meghívottak közül legelsőnek; könnyen tettük, mert a határban laktunk. Müller bácsi, a szives házigazda, azonban már ott piskálta a nagy tüzet, mikor odaértünk; s ott voltak a másik a gróf egyruháját viselő erdőőrök és a hajtok.

Müller bácsi kedélyes örökké vig, dévajkódo ember volt, ki vaskos adomaival, triális élezeivel híres mulatója volt — a tisztán férfitársaságoknak; a nők azonban mind magukat, mind gyermekeiket óvni szokták az ő bizalmas társaságától. De nagyon jó ember volt ő, az isten nyugosztalja!

Leszállva a száuról, apám figyelmeztetése folytán is, első dolgom volt megköszönni a meghívást.

— Müller bácsi köszönöm...
— Ejj mit köszönöm; avval köszönd meg fráter, hogy különb puskás légy apádál.
Még csak azt sem mondhattam rá, hogy igen, mivel ezzel apám nehezeltetést vonhattam volna magamra.
De jöttek a vendégek egymásután. Először a plébános — szegény jó Streit Miklós közvetlen utódja — a meserrel, kitől az első leczkét és az első iskolai büntetést kaptam.
Jött néhány komposzszor, a szomszéd közbírtokossági faluból és mint illett legvégül, szinte megkéve, a nagyatalmu plégalléros „kais. Bezirksvorstand” oldala mellett az „aktarius-sal.”

Nekem soha se fért a fejembe, hogy az a rótháj, kis tőprődött, szemtveges emberke, kinek se baja, se szakáll, legyen a szolgabíró Hollósy László helyett. Pedig akkor még nem tudtam, hogy nem rég még Csehországban muzikus volt az istenadt.

Együtt lévén, megkezdődött a reggeli, mely, nehogy valaki megterhelje gyomrát, egy tarisznya törpírtyús pogácsából és egy füveg jófajta szilvürumból állott. Én magam akkor ittam először pálinkát nyilvánosan.

Tanyánk egy kis örgunyhó előtt volt, a melynek egész nagy környékén tisztára ellapolták a nagy havat. A gunyhó mellett nagy határ szaraz ág fektült, a melyből jobbról-balról két nagy tüzet tápláltak. Az egyik körül, bevenyészett állóhelyeken, s részben áldogalva falatoztak és dévejkódtak az urak, míg a másik mellett, az erdőőrök mögött, a nagy hajtósereg csatázott egy kis helyért.

— János! — szólal meg egyszerre az erdész.

— Tessék parancsolni!
— Jól megvigyázta, a mit mondok. A puskásokat én majd előlított; maga pedig vigyáz a hajtasok rendez megtartására és előlnek megy a nagy alatt. Csak a „Hosszhog”-ot hajtjuk meg a szokott módon, Pista előlítja a hajtokat, s fenn marad előlnek, a többi puskás pedig a hajtok között marad. Csendesben, minden láma nélkül hajtjanak; csak fűtőgyök és zörgetni szabad; a ki nem fogad szót, azt — vágja nyakom. Értette?
— Igenis értemtem.
— No hát induljanak.

Csak most láttam, hogy Müller bácsi milyen hatalmas ember. Ugy tűnt föl előttem, mint egy tábornok, ki hadseregekét helyez el a csatáreben; hogy vajha vajaha én is ilyen hatalmas emberré lehetek. Még az öreg Jánost is irigyletem, ki sokat jelentő gesztusok kíséretében osztogatta parancsait. S bizonyára csak magam néztem utána e nagy csapatnak, a melynek tagjai egyenként, egymás nyomába lépve, mint egy hosszú vadludserg, tüntek el szemem elől.

De csakhamar mi is indultunk. Egy korty guyi még, s pár pogácsa a zsebbe; így álltunk utra készen, mikor az erdész nekünk is kiadta a rendeletet.

— Ez a hegyoldal lesz meghajvta; a hajtasok innen keletre menek nyugra, de mi mindannyian fenn a hegy élén fogunk előlálni, mert minden vad fűfélle megy. Hajtas közben a helyét senki, semmi szin alatt el ne hagyja, mert elzavarja a vadat és meg is lehetik. Nagy vadra löni nem szabad, mert ma csak nyulra és rórára vadaszunk. A ki a rend éven lét, 5 forintot fizet a „zsídóba.” — Értette Pál? — fordult felém.

— Ertettem, csakhogy nekem nincs ám 5 forintom.

— Akkor megcsapunk; minek jöttél emberek közé.

Megindultunk. Csendesben, minden szó és nesz nélkül történt a felvonulás; a tetőn kifutjuk magunkat; de csakhamar mentünk tovább. Egy egészen mohos, görbe fánál azonban megállt a csapat.

— No fráter — fordult hozzám az erdész — ez lesz a te helyed; enél a fánál megállj, nem a cözvek; a havat kord el most mindjárt, hogy a lábál alatt ne ropogjon, vigyázz mindig be az oldalba, meg itt künn is jobbra-balra: ha kibújik a róka vagy a nyul: lödd meg jól — a faikat. He-he-he!

Ezzel tovább mentek, engem hagyván legszélőnek, nyilván, hogy senkit meg ne löhessenek. De mindegy ez a hely az enyém volt és vele minden vad, a mely erre jön.

Elhelyezkedtem; felhúza, s karomra helyeztem puskámat, melynek csőve így csaknem a havat érte, belebamultam az alattam eltérülő hegyoldalba, az abban feltárukt tündéres labirintiba.

Reggel, sőt alig egy órája még, vas-tag, nehéz kód terült el, mindenféle, a melynek páráit, a szállingóztól hőszeméttel egyetemben, a miut csak odaért valamihez, rögtön oda is tapaszotta a 10 foknyi hideg, forrtámván így az ágakból, bokrokból a legképtelenebb fantaztikus alakokat, behorvra az egyiket kristályköpennyel és összeillesztve a részeket gyémántragaszaal.

Fautasztikus alakok képződtek előttem, a melyek mindegyike hasonított valamihez. Itt egy kupolás kápolna állt, a melyben a pap épen misézett s még a minisztrális gyerek is ott térdelt mellette; amott egy hosszufarkú sárkány tátotta el óriási szája, mintha csak azt a mellette térülő szárnys anyagát akarná felfalni; és így tovább. Abban azonban egyforma volt minden alak, hogy szűzfélér köpenyegye a kitűntő nap sugárait miliárd csillagban verte vissza. Egyik-másik alak mereven, megmozdul, sőt helyzetet is változtat. Igen,

mert a nap helyette egy kiálló hóharmat tömeget megérintett, ez lehallott, esése közben másikat is vitt magával s így az ág, a cserje, tehtérll szabadulva, fejét fel-leb emellette; ez által megváltozott az alak is s lett belőle új, még az előbbinél is furcsább.

A legmélyeből csend uralkodik körülöttem, nincs semmi nesz sehol; csak egy árva harkály kopogtatja az előttem álló odvas fa kérgett s egy kis baránczinké bújjkál a bokrok hóköpenye alatt. Szegények, de keservesen kereshetik meg most élelmüket, de sanlyart lehet az életük itt a sok hó között!

És mégis; csak most szép az erdő igazán. Nem zöldnek, nem lombosnak, nem virágokkal, gyümölcsökkel megraktottak s patakcsöveggel, madárékekkel díszítettek, hanem jól csendesnek, főhébernek, a szivárvány minden színében fénylőnek, csillogóknak képelem én azt az erdőt, a hol a tündérek laktak, a hol nincs se ut, se ösvény, mely a közönséges halandót czélhoz vezethetné.

Feljöttem. Kúrtszó rezzentett fel álmaimból. Egy, kettő, három. Erre, messzebb távolból még „patronsi” elmosódott hangja jut hozzám. Válasz az erdész kúrtjelére és jel a hajtás megindítására.

Összeszedtem magamat és figyeltem le arra a bütösbajós hegyoldalra.

Ídeje volt; mert még jól meg se indulhattak a hajtok, megvillant előttem ott bent a strüben, egy a fehér lepeltől élesen elválo kis sötét pont; de talán csalódtam, semmit se látok és nem is hallok. De most újra: csakugyan mozog valami; látom, hogy nem csalfa kép, hogy élő állat. Csakhamar tisztában voltam, hogy róka. Lassan, vigyázva lépegetett; megállt, körültekintett, fűlett, szimatolt, hol megugrott, hol leült, de főfigyelmé mindig a hajtok felé irányult, a kiknek neszt ő mindenestre tisztán hallotta.

A folytonos merözés következtében egyszer csak mintha két róka látám volna egymás mellett; szemem könybe ládadtak, minden összefolyt előttem, semmit se láttam; mikorra pedig a könnyekkel eltávolítottam, nem volt róka sehol, eltűnt! Hasztalan kémeletem mindenfelé, nem láthattam meg sehol. A bizonytalan-ság, hogy hol lehet, nyugtalanítta s a nyugtalanság igazottá tett: elkezdtem remegni; egyszer a kezem rándult meg, máskor a lábam; de megszünt ez is, az is. A később pillanatra azonban mind a két térdemet mintha rángatták volna, s nyomban rá reszketett minden testrészem mind erősebben, feltartóztatathatatlán, a fogam meg vacogott, zörgött hangoson. Megkaptam a vadászlát, mely áldozatává ejtette minden izemet.

És épen ekkor, mikor ilyen nagyon tehetetlen voltam, bujt ki a bokrok alól, egészen közel hozzám a róka; megállt, visszanézett és engem nem látott. Tudtam, hogy lövöm kell, akartam is löni, de ösz-szes erőm se volt elégessége, hogy a puskát felemelem. Nem láttá ezt senki, de szégyellem magamat önmagam, s talán a róka előtt is, mikor ez szép lassan kiment mellettem — lövés nélkül!

Guynyében hangzott, hogy épen ekkor, nem messze tőlem, az első lövés, s utóbb egyik a másik után.

Pedig mikor már nem láttam a rókat, s az első lövést hallottam, az én lázám is egyszerre, mintegy varrázsítésre teljesen megszünt.

Most már tudtam volna löni, de már csak a hajtok kerültek eléem, s a puskások közledek felém.

A második hajtásnál közbe kerültem, a hol határozott szerencsém is volt. Bak-tatva inkább mint futva került eléem egy nagy, vén nyul; oly hirtelen, minden előz-mény nélkül, hogy nem volt időm lazba esni. Gyorsan kellett löni; és — puff! bukfenezet hányt az én nyulam; de fel kelt újra és támoigott tovább; én pedig meglepedkezve, hogy még egy lövésem van, s arról is, hogy helyét elhagyva senkinek sem szabad, szaladtam utána mind-addig, míg csak el nem fogtam. Mire visszaértem vele nagy diadalal, már vége volt a hajtásnak. Megdicserkél, gratuláltak, de azért Müller bácsi megzabálta a filletet is, tudtomra adván, hogy „kopónak nincs helye a hajtóvadászatban.”

Mikor nyulamát átadtam egy hajtók-nak, előbb még behasítottam a fűlet, hogy megismerjem.

Par hajtást még tettünk, ezek egyikében még egy nyulra löttm, persze siker nélkül; s aztán elfáradva, megebezeve felkerestük a tanyát, hol vigan lobogtak a tűzek, s várt már bennünk az ebéd.

Ebéd után javában járt a kulacs és folyt a tréfa, mikor egyszer csak azt vettem észre, hogy hason fekszem és érzem, hogy ütnek. Müller bácsi milt rám hár-mat a puskavesszővel. Fel voltam avatva vadászunk.

Fajt ugyan ez a felavatás, de annyira korántsem mint az a szivtelen csiny, hogy mikor nyulamát, az én nyulamát, ki akartam a többi között választani, azt láttam, hogy minden nyulnak be van hasítva a füle!

— Soha se busult fiam — vigasztalt az erdész, majd fogod te azt még tapasztalni többször is, hogy egyik nyul annyit ér, mint a másik.

Ez a nap elvetette a kockát is sor-som fölött: később csakugyan az erdész-tet választottam életpályámnak; az akkor érzett gyönyőrt azonban többé soha se láttam fel sehol!

Gabona-árjegyzék

Table listing grain prices for various types like Buza, Kétszemes, Rozs, Árpa, Kukoricza, Hajdina, Zab, Széna, Szalma.

NAGY FERENCZ... KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ, lapvezér.

Hirdetések.

12215 tk. 1888. sz.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Greiner Sámuel...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 73 forint 40 krt...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 28-ik napján.

Vary Gyula kir. törvényszéki bíró helyett: Lukrits István, kir. törvényszéki bíró.

Arverési hirdetmény.

A dardai kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartzt Jakab végrehajtónak...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 74 forint 60 krt...

Kelt Dárdán a kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóságnál 1888. augusztus hó 2-ik napján.

Decleva Béla, kir. albiró.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szaunter Gusztáv...

ban fekvő az olasz 16. sz. tjkvben felvett 23., 27. és 34. sz. a. kerteknek Vetzl György és nejét szül. Rém Magdolna...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 14 forint 90 krajczárt...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 5-ik napján.

Vary Gyula, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetés.

Ezennel kö-hírré teszem, hogy GRÜNBAUM ALBERT közadós csödválasztmányának határozata folytán...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 84 forint 80 krt...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz, kir. törvényszéki bíró.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stern Pinkász...

Kelt Pécsen, 1888. október hó 7-én.

Erőssy József ügyvéd, mint Grünbaum Albert közadós csödtömeggondnok.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stern Pinkász...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 5-ik napján.

Vary Gyula, kir. törvényszéki bíró.

mal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügy-ministeri rendelet 8-ik §-ában...

Kelt Pécsen, 1887. évi június hó 28-ik napján.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság.

Bogyay Pongrácz, kir. törvényszéki bíró.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szaunter Gusztáv...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 84 forint 80 krt...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 6-ik napján.

Bogyay Pongrácz, kir. törvényszéki bíró.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kis Gadó János...

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 47 forint 10 krt...

Kelt Pécsen, 1888. évi július hó 5-ik napján.

Vary Gyula, kir. törvényszéki bíró.

Legujabb női kalapok! Van szerencsém a tisztelt helybeli, valamint a vidéki nagyérdemű hölgyközönségnek...

Denaturált szeszünk (3-1) nagykereskedő úrnál, Budapest, Muzeum-körút 23-dik szám alatt.

Borsajtókat Ere deti Rauschenbach-féle SZÖLŐZŐKAT Grossmann és Rauschenbach Budapest, külső váci-út 7.

Értesítés! Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy november 1-től kezdve háziasan és künön főzött izletes ételeket...

Eddig még fölülmulhatlan a MAAGER W.-féle cs. kir. szabadalmazott, valódi tiszta Csukamáj-olaj MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

!!! Etablissement Reutter !!! Budapest a magy. kir. operaszínházzal szemben a m. kir. államvasutak palotájában levő, volt RUSCHER vendéglői összes helyiségeket bérbevettem...

! Csak 3 frt 30 kr. ! (hivatalos budapesti árfolyam szerint) az ára egy eredeti „Jó szív“ sorsjegynek, mely évenként 3-szor húzódik.